

Je moet er wat voor doen,

Op dit moment is het hard werken, hokken vol met jonge duiven en vooral in het begin (de eerste 3 weken) maken we deze 2x per dag schoon, we doen dit hoofdzakelijk voor onszelf, daarna als alle jongen in de schappen zitten alleen de loopgang, voor de rest ligt er bonenstro, zelf vinden we dat veel beter dan erwten- of vlasstro omdat het veerkrachtiger en harder is, de moeilijkheid is om er aan te komen, gebroken maïskolven zijn ook goed, droog en stofvrij, juist wat we nodig hebben in een duivenhok, maar ook hier weer moeilijk te krijgen, toch vind ik dat je niet te vlug moet zeggen "dat kunnen we niet krijgen" als je iets wil bereiken moet je er de best voor doen, dat is in alles zo.

Die volle jonge duivenhokken hebben ook zo z'n voordeel, je krijgt afvallers, duiven die het niet kunnen bijbenen, gemakkelijk, meteen opruimen dat voorkomt een hoop ellende. Datzelfde krijg je met het hok, als je 2 verschillende hokken hebt en dan ook nog dat het één beter is dan de ander. Dat kan bv. de richting zijn waarop het staat, altijd het beste hok voor de ouden gebruiken.

Vooraf in het begin niet te kinderachtig zijn met deze jongen, ze bouwen dan een natuurlijke weerstand op en dat komt hen later ten goede, niet dat er dan niets meer kan gebeuren maar ze blijven toch gemakkelijker gezond en komen vlugger in vorm en dat heeft zo zijn voordelen, niet alleen wat het prijs- of kopvliegen betreft maar ook het verspelen.

Als je het zo schrijft of leest lijkt het allemaal gemakkelijk, maar daar schuilt dan juist de grote moeilijkheid. Er zijn altijd factoren die dat tegenwerken, zo heb je roofvogels, liefhebbers die er geen last van hebben kunnen het niet begrijpen maar ze zijn een ramp en eigenlijk gaat dan de hele planning niet meer op, roofvogels kijken niet naar goede of slechten, erger nog bij de jongen pakken ze vaak de vluggeren of de slimste, bijvoorbeeld die het eerst buiten zijn.

Maar het ergste is toch dat bange jongen zich anders gaan gedragen. Meestal, en dat begrijpen veel mensen niet, krijgen ze een soort vlieg angst en als ze dan wel gaan vliegen dan vaak niet in koppel, zolang ze dat doen deugt er nog helemaal niets van en moet je op alle gebied voorzichtig met ze omspringen.

Natuurlijk moet je niet je erbij neerleggen, je moet proberen er wat aan te doen, om te beginnen de jongen niet eerder uit te laten dan als ze +/- 6 weken zijn en ze zich al redelijk kunnen redden, daarvoor moet U ze leren te reageren op het voederen, dat is gemakkelijk, binnen een week hebben ze door dat als U fluit ze dan voer krijgen en de meesten zullen als U ze buiten laat, ook als het eerste keer is, daarop reageren en binnen komen, natuurlijk niet vooraf voederen.

Het eenmaal voederen tegen de avond is vooral bij de jongen veel beter dan 2 maal daags natuurlijk wel als ze week of 9/10 zijn, de tijd dat veel liefhebbers overgaan van de kweekmengeling naar een lichtere menge-

ling, dat even tussendoor.

Juist dat binnenkomen is gemakkelijk want het uren slenteren op het dak is vragen om problemen, let wel we hebben het nog steeds over hokken die last hebben van de roofvogels.

Dan heb je ook nog het "oehoe" geluid, iedereen kent het maar het vreemde ervan is dat weinige erin geloven, laat staan dat ze het gebruiken, zo dachten wij ook en lieten in 3 jaar tijd meer dan 100 duiven op aten, totdat een Duitse sportvriend ons een cd opstuurde en we hem uitprobeerden.

De verrassing was groot toen we constateerden dat de havik erop reageerde en we die nauwelijks meer zagen, het sperwervrouwtje was moeilijker die reageerde er helemaal niet op en bleef komen, maar toch de havik minder, dat is nogal wat.

Ook hier weer, niet geprobeerd is altijd verloren, dus gewoon doen.

Daarnaast zijn we volop bezig met de voorbereiding op de eerste vluchten en dan vooral het trainen en het rijden met de vliegduiven.

Over dat trainen om het hok zullen we, door de vele vragen, iets dieper op in gaan zoals in vorig aflevering beloofd.

Men moet er vanuit gaan dat de duiven zonder moeite minimaal ongeveer een uur moeten trainen.

Voor het ene hok gaat dat gemakkelijk voor anderen is het een onmogelijke zaak, die houden ze zo ongeveer 10 minuten in de lucht.

Er zijn liefhebbers die er niets om geven en er verder geen moeite voor doen, zeg maar zoals velen het deden zo'n 15 jaar terug. Maar de tijden zijn veranderd en zelf zijn we ervan overtuigd dat trainen belangrijk is, eigenlijk zoals in iedere sport, daarom ook zijn we vooral in het begin van het seizoen het laatste jaar naar 1½ uur per dag gegaan, later hebben ze aan 1 uur genoeg vooral de doffers, ze geven dat zelf aan.

Ervan uitgaande dat de duiven gezond zijn zul je ze dus in het voorjaar in stappen naar 1 uur of 1½ uur moeten brengen, niet eenvoudig vooral als ze de gehele winter niet zijn uitgeweest, ze liggen dan de eerste week na 10 min. reeds met de vleugels van zich af en happen naar adem.

Wij beginnen hiermee einde februari, ondanks het gevaar van de roofvogel, als de duiven gescheiden zitten en we ze een zeer lichte, vezelrijke mengeling geven.

De duiven hebben dan na het grootbrengen van een jong en die lichte mengeling geen greintje vet teveel wat ook van belang is in verband met vleugelblessures, alleen vliegen ze wat stijf en missen ze nog wat reactiesnelheid wat kan leiden dat ze ergens tegenaan vliegen soms met dodelijke afloop.

Te zware duiven samen met koud vochtig weer is funest voor de spieren vooral ook als ze een te grote inspanning moeten doen, bijvoorbeeld door het te snel opjagen met de vlag of ook weer die roofvogel.

Als het vliegen soepeler gaat ga je proberen ze langer in de lucht te houden, let op nog steeds in stappen, dat kan doormiddel van een vlag.

Het is belangrijk dat je ze dan ook iets zwaarder gaat voeren, natuurlijk niet overdrijven, want te hongerige duiven die ook nog te schraal gevoerd

worden vliegen, dus trainen, niet goed.

Dat is ook het geval in het vliegseizoen, duiven moeten de kracht hebben om te trainen, hokken waarvan de duiven gemakkelijk en goed trainen voeren zonder uitzondering ruim en/of geven wat extra's in de vorm van bijvoeding.

Die bijvoeding kan bestaan uit extra eiwitten in het begin en extra vetten in de tweede helft van de week.

We geven dat tot een uur voor het trainen, zelf doen we dat om 12.00 uur (ik heb altijd moeite om dat te schrijven in verband met degene die werken) gegarandeerd trainen ze veel beter.

We geven dan een mengeling van jonge kaas, pinda's en een eiwitkorreltje, ongeveer een theelepeltje per duif, daarnaast mengen we in het snoepvoer als extra: tovo (krachtkorrel), hennep en nutri-power. Dit krijgen ze altijd bij het binnen komen na de training, dus we stoppen er nogal wat in en daarom moeten ze ook trainen want anders is het resultaat precies omgekeerd, oppassen dus.

Het geeft nogal wat extra werk maar zoals altijd voor niets gaat de zon op.

Succes,
Co Verbree

co@combverbree.nl

ZONDER NADRIJKELIJKE VOOAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DHR. C. VERBREE OF P.V. DE WOUDEVLIEGERS IS HET NIET TOEGESTAAN DIT ARTIKEL TE PUBLICEREN, KOPIEREN, REPRODUCEREN VOOR GEBRUIK OP UW OF DE WEBSITE VAN IEMAND ANDERS.